

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Analysis Methodica Ivris Pontificii

Venator, Daniel

[S.l.], 1579

VD16 V 541

De Temporibus Ordinationu[m], & qualitate Ordinandorum. Titulus XI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63204](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63204)

86 ANALYS. IVRIS PONTIFICII
DE TEMPORIBVS ORDINA-
tionū, & qualitate Ordinandorum.

Titulus XI.

Continuatio.

QVamuis omnes Christiani, per bap̄tismum in ministerium (in quo se si benè quis gesserit, condignū prēmium, per diuinam gratiam, reportet) à Deo recepti sint, ita quòd merito sacerdotes (vt spiritales hostias, id est, semet ipsos Deo offerant, nomen eius laudent, & inuocent) dici possint: Non tamē omnes Ecclesiæ ministri; sed iam inde ab Ecclesiæ initio selecti sunt quidam, quibus munium Ecclesiasticorū administratio commissa est.

Quid Ordinatio?

Ordinatio est, ritus consecrandi personas Ecclesiasticas: quo confertur gratia & potestas ad obeunda decenter Ecclesiastica munia: ab Ecclesia institutus & obseruatus, c. sanè. extr. eod. & c. fin. extr. de sacrā. non iterand.

Quotuplex Ordinatio?

Ordinatio generatim continet maiorē & minorem ordinationem. Minor est, quæ minores ordines continet: maior, quæ maiores.

Quot sunt minores Ordines?

Minorum ordinum sunt quatuor, scilicet, Ostiariorum, Lectorum, Exorcistarū, & Acolytorum. Est & psalmistæ infimus ordo, qui tamen inter minores non recensetur, licet ordo sit, c. cū cōtingat, vbi glo. & quod, extr. de ætate & quali.

Quot

Quot sunt Maiores?

Maiorum Ordinum pariter sunt quatuor, Subdiaconorum, Diaconorū, Presbyterorum, & Episcoporum.

Quotuplex ordo Episcoporum?

Ordo Episcoporum quatripartitus est. Sunt enim Patriarchæ, Archiepiscopi, Metropolitanis, & Episcopi, c. clericos, §. episcoporum, dist. 21. Et hi nomine & appellatione maiorum Prælatorum, magna potestate & reuerenda dignitatis præminentia excellentium veniunt. Alij inferiores vel minorum Prælatorum, vel clericorū nomine censentur, qui sub Maioribus sunt, & in Ecclesia ministerio deseruiunt, atq; in curanda dominica messe, tanquam operarij, existunt.

Quis Pontifex, & vnde dicatur?

Pontifex omnium Prælatorum, maiorum & minorum, sacerdotumq; est, vel dicitur esse, quasi via sequentium, & summus Sacerdos, & Pontifex Maximus, d. c. clericos. Olim autē Pontifices reges erant: siquidem maiorum hæc consuetudo fuit, vt Rex esset Sacerdos & Pontifex. Vnde & Pontifices Romani Imperatores appellabantur, d. c. clericos.

Quis Patriarcha, & vnde dicatur?

Patriarcha dicitur ἀπὸ τοῦ ἀρχὸς τῶν πατρῶν, id est, principe Patrum. Quia is summus Patrum dicitur: cum & primum post Apostolicum teneat locum, d. c. clericos.

Quis Archiepiscopus, & unde dicatur?

Archiepiscopus dicitur, ἀπὸ τοῦ ἀρχὸς καὶ επισκοπῆς, id est, principum superintendentium. Quia Archiepiscopus summus est Episcoporum, & tenet vicem Apostolicam, præfidetq; tam Metropolitanis, quàm alijs Episcopis, d. c. clericos.

Qui Metropolitanis, & unde dicantur?

Metropolitanis dicuntur à mensura, vel magnitudine ciuitatum. Sunt enim, qui singulis prouincijs præminent, quorumq; authoritati, & doctrinæ cæteri sacerdotes subiecti sunt: sine quibus nihil agere licet reliquis Episcopis, d. c. clericos.

Qui Episcopi, & unde dicantur?

Episcopi Græcè dicti, Latine speculatores dicuntur. Quòd ille, qui efficitur Episcopus, superintendat, curamq; gerat subditorum, quoniam speculator in Ecclesia idèò dictus, quòd speculetur & prospiciat populorum infra se positorum mores & vitam, d. c. clericos.

Quis Presbyter?

Presbyter senior interpretatur, non modò pro ætate, vel decrepita senectute, sed propter honorem & dignitatem, d. c. clericos.

Qui

Qui Diaconi?

Diaconi, ministri Latinè dicuntur, quia sicuti in sacerdote consecratio, ita in Diacono ministerij dispensatio habetur, d. c. clericos.

Qui Subdiaconi?

Subdiaconi dicuntur, quia subiacent præceptis & officijs Diaconorum, d. c. clericos.

Qui Lectores?

Lectores, à legendo, quòd sacra legant, dicti sunt, d. c. clericos.

Qui Acolyti?

Acolyti, Latinè ceroferarij, dicuntur, à deportandis cereis luminibus, d. c. clericos.

Qui Exorcistæ?

Exorcistæ adiurantes, siue increpantes, vocantur, qui super catechumenos inuocant ad expellendum malum spiritum, d. c. clericos.

Qui Ostiarij?

Ostiarij sunt ianitores, qui in veteri testamento electi sunt ad custodiam templi, d. c. clericos.

Sunt & alia nomina, quibus olim, diuinis ministerijs dediti, appellabatur: vt sunt, Flamines, Vates, Antistes.

Qui Vates?

Vates à vi mentis dicitur, cuius significatio multiplex est: nam modò sacerdotem, modò prophetam significat, modò poëtam, d. c. clericos.

Qui Flamines?

Flamines sunt gentilium sacerdotes à filo dicti, quasi filamines. Hi enim in capite habebant

pileum, in quo erat brevis virga, desuper habebat lanam aliquid, quod cum propter æstum ferre non possent, filum tantum in capite religare cœperunt: nam nudis capitibus incedere, nefas illis erat, d. c. clericos.

Qui Antistes?

Antistes sacerdos dictus est ab eo, quia antestat. Primus est enim in Ecclesiæ ordine, ut supra se nullum habeat, d. c. clericos.

Quis Sacerdos, & unde dicitur?

Sacerdos, nomen compositum habet à Græco & Latino: quasi sacrum dans; sicuti rex à regendo, ita sacerdos à sacrificando dicitur. consecrat enim & sacrificat. Et hæc duo postrema, adhuc hodiè usurpantur, d. c. clericos.

Quæ causa Efficiens?

Causa efficiens Ordinationis est, persona, qui ius ordinandi habet. Ordinatur autem Episcopus ad sacros & maiores ordines. Verum ad minores Prælati, etiam si Episcopus non sit, de ordine alio Episcopo qui rē. Epif. §. quid iuris, c. cum contingat, extr. de æta. & qual. c. veniens, extr. de præscript.

Quod Obiectum? & qui ad Ordines non admittuntur?

Obiectum Ordinationis est, ipsa persona, ad ordines recipienda, dummodò talis sit, quæ promovetur possit. Promoveri autem prohibentur quidam, ob ætatem, vitium animi, vitium corporis

poris, & vitium originis, vinculum reale, vinculum personale, & vinculum ciuile.

Qui ob ætatem prohibentur?

Ob ætatem infans ad minores ordines: minor 18. annorum ad Subdiaconatum: minor 20. ad Diaconatum: & minor 25. annorum ad Sacerdotium, non admittuntur. Cùm absurdum fit, eos ad Ecclesiasticos ordines recipi, qui, quod agitur, nō intelligunt, vel fari nō possunt, Clem. c. fin. de ætat. & qual. Si tamen minor ordinatus fuerit, ab ipsius executione, vsq; ad legitimam ætatem, suspenditur, c. vel non est compos, extr. eod.

Quæ animi vitia impediunt?

Secundò: ob animi vitia clericus ordinari prohibetur. vt si fit homicida, adulter, periurus alijsq; criminibus, quæ peccatum mortale cum perpetua infamia inducunt, addictus. Tamen circa crimina, secundum Innocentium, sunt cōsideranda quatuor: 1. quantitas criminis, scilicet, fit modicum, mediocre, vel enorme, vel tale, quod etiam, post peractam pœnitentiam, impediatur executionem officij. 2. qualitas criminis: an sit occultum vel manifestum. 3. modus publicationis: an per euidenciam operis, vel per sententiam, vel confessionem spontaneam. 4. satisfactio vera, & pœnitentia non simulata. Et si quidem enorme & manifestum est, deponitur, nec promouetur, nisi ex dispensatiōe ordinarij, Episcopi, 50. dist. c. minor. Si enorme

enorme

enorme & occultum parte pœnitentiæ peracta, poterit ministrare in susceptis ordinibus: & monendus est, vt abstineat ab vltiori susceptione Ordinum. Tamen si voluerit, non est prohibendus, c. ex tenore, extr. eod. Nec hîc requiritur dispensatio Ordinarij, sed sufficit sacerdotis absolutio, arg. 6. quæst. 1. c. illi qui. Et hoc verum, nisi fit tale crimen, quod impediatur executionem officij, post pœnitentiam, c. nisi cum pridem, §. 1. extr. de renunt. Si verò est modicum, siue mediocre & occultum fortè, non est monendus vt abstineat à susceptione Ordinum. Si verò mediocre & manifestum, si conuictus est in iudicio, vel timore probationis confessus, deponitur, 15. quæst. 8. c. si quis, & c. 1. dist. 80. Si verò operis publicatione, vel spontanea cōfessione, acta pœnitentia, cum eo poterit misericorditer agi, quandoque plùs, quandoque minùs, inspecta probitate personæ, & alijs circumstantijs, 15. quæst. 8. c. si quis presbyter, 50. dist. c. presbyterum.

Quod vitium corporis impedit?

Tertiò: Vitium corporis præstat impedimentum Ordinationi. Vt si quis volens, vel virilia, vel digitum, vel pedem sibi amputauerit, vel oculum eruerit, c. pœnitentes, c. si quis absciderit, c. qui partem, c. lator, c. si Evangelica, dist. 55.

Quomodò ob vitium originis prohibetur?

Quartò: Ob vitiū originis prohibentur quidam

dam, vt filij presbyterorum, & alij, ex illicito & nefario coitu, procreati: qui ex incontinētia parentum, quasi maculati & dehonestati, infames, & turpes personæ censentur, quibus dignitas & excellentia Ordinis clericalis non debet committi, c. inter dilectos, extr. de exceſ. præla. c. infamibus, de reg. iur. ob quam dignitatem lex diuina prohibuit, spurios, & huiusmodi turpes personas, vsque in decimam generationem Ecclesiam Dei intrare, c. per venerabilem, extr. qui filij sint leg. Distingue tamē, vt infrà, tit. de filijs presbyterorum.

Quod vinculum personale?

Quintò: Vinculum personale Ordinationem impedit, quo persona personæ, ob dominicam potestatem, cui subiecta est, ad quælibet seruitia præstanda obstringitur, vt est, seruus in potestate domini constitutus, qui, donec per tacitam, vel expressam manumissionem, beneficētia domini libertatem consequatur, ab Ordinibus arceatur, toto tit. extr. de ser. non ord. & per tot. dist. 54.

Quod vinculum reale impedit?

Sextò: Ob vinculum reale: vt sunt, procuratores, actores, executores, & pupillorum tutores, vel curatores, qui suscepta gestiōe alieni negotij sese obstrinxerunt, ordinari non possunt. nisi administratione finita, &, rationibus redditis, à nexu obligationis liberati sint, c. 1. extr. de oblig. ad ratioci.

Qua-

*Quale vinculum civile præstat impedimen-
tum Ordinationi?*

Septimò, modus impediendi ordinationem est, vinculum civile, quo quis civilibus oneribus se subiecit, foriq; secularis coertitioni perpetuò se alligavit, vt bigamus, qui cum duabus vxoribus legitimis contraxit, à foro seculari ad Ecclesiasticos ordines, quibus indignū se fecit, migrare nō potest, c. vnico, extr. de Bigamis, & c. de Digamis, extr. eod. dist. 33 per totum.

Quæ causa Impulsiva?

Causa impulsiva est, honor Deo & Ecclesiæ debitus, dignitas, excellentia & sanctitas, diuini ministerij. Ne cui libet, discretionem personarum non habita, illotis, vt dicitur, manibus Ecclesiastica munia & sacra tractare liceat. Cū, vt testatur scriptura, neminem honorem exercendorum mysteriorum Ecclesiæ, nisi à Deo vocatus sit, sibi assumere posse.

Quæ causa Finalis?

Causa finalis est, vt Ecclesiastica munia decenti quadam serie, ad honorem Dei exprimendum, diuinumq; cultum propagandum, fideliter expediantur, &c. Gratiaq; spiritualis ad expedienda ea conferatur.

Qui Effectus?

Effectus est, potestas administrandi munia Ecclesiastica, cui libet ordini in suo genere destinata.

Quæ

Quæ Forma?

Forma Ordinationis est, vel superior Prælatus, vel Episcopus, ordinando, qui suæ diocœsi subiectus est, præuia examinatione, per manûs impositionem, aliorumq; solennium adhibitionem, statuto canonibus tempore, Ordines gradatim conferat. In minoribus quidem, quilibet, die festo, in sacris quatuor tēporibus, vel sabbatho sancto ante Dominicā passionis, c. dilectus, c. literas, extr. eod.

Quæ Cognata?

Cognata sunt, omnes dignitates: vt sunt, Archidiaconatus, Archipresbyteratus, Abbatia, Præpositura, Prioratus, Archiepiscopatus, Episcopatus, & reliqua.

Quæ Adiacentia Ordinis?

Adiacentia sunt, omnia munia & officia Ecclesiastica, onus, honos, dignitas, & personatus, omnesq; virtutes, quibus persona Ecclesiastica commendatur. Differunt dignitas, personatus, & officium. Dignitas est, Ecclesiasticarum rerum cum iurisdictione administrandarum potestas. Personatus est, prærogatiua in Ecclesia omni carens iurisdictione. Officium est ius administrandarum rerum Ecclesiæ, sine iurisdictione, Abb. c. de multa, num. 22. de præben. Felin. in d. rub. Io. de selua, in tract. de benef.

Quæ

Quæ Pugnantiæ!

Pugnantiæ sunt, omina vitia animi, corporis, & originis, seruilis conditio, excommunicatio, suspensio, bigamia, neglectus formæ Ordinationi præscriptæ, hæresis, schisma, ambitio, simonia, & c.

AXIOMATA ET SENTENTIAE.

Sicuti pro non factò habetur, quod fit, ab eo, qui potestatem faciendi non habet: ita pro non dato habetur, quod datur, ab eo, qui dandi potestatem non habet, c. quod autem, extr. de iure patronatûs.

Propter simplicitatem repellitur quis ab obtinendo, sed non reijcitur ab obtento, sed datur ei coadiutor, 39. dist. c. Petrus, 7. quest. 1. c. quia frater, c. cum in cunctis, extr. de elect.

Domus clericorum omnibus debent esse communes, 16. quest. c. quoniam.

DE SCRVTINIO IN ORDINE FACIENDO.

Titulus XII.

Continuatio.

Qui ad sacros Ordines cõtendunt, priusquã Ordinentur, examini per Archidiaconum faciendo, qui deinde eos probatos Episcopo ordinandos præsentet, subijciuntur.

Quid